

Dosarul nr. 3ra-468/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Maria Vozian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegalității răspunsului, anularea parțială a ordinului și obligarea efectuării acțiunilor,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață împotriva hotărârii din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă :

La 05 aprilie 2019 Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegalității răspunsului, anularea parțială a ordinului și obligarea efectuării acțiunilor.

În motivarea acțiunii reclamanta Maria Vozian a indicat că este angajată în cadrul Inspectoratului General al Poliției în funcția de inspector superior ofițer de investigații al Serviciului analiză operațională al Secției informațiilor a DP a mun. Chișinău a IGP al MAI. Conform ordinului IGP nr. 1 ef din 04 ianuarie 2019, i-a fost stabilită treapta a IV, clasa 59, coeficientul 3,36, de salarizare, reieșind din vechimea în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare de 12 ani, 6 luni și 27 de zile.

Reclamanta Maria Vozian a relatat că la data de 13 martie 2019, a făcut cunoștință cu ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 1 ef din 04 ianuarie 2019 și a stabilit că vechimea în muncă nu i-a fost calculată corect, nefiind inclusă perioada concediului neplătit, de la 14 mai 2016 până la 26 decembrie 2018.

Reclamanta Maria Vozian a indicat că conform prevederile pct. 7 al Hotărârii Guvernului nr. 1018 din 10 decembrie 2014 și art.126, alin.(4) al Codului muncii, perioada concediului neplătit pentru îngrijirea copilului urma să fie inclus în vechimea în muncă pentru stabilirea sporului la salariu, motiv din care a depus la data de

15 martie 2019, cerere prealabilă către pârât, prin care a solicitat să fie inclusă în vechimea în muncă perioada concediului neplătit pentru îngrijirea copilului, începând cu 14 mai 2016 și până la 26 decembrie 2018. Prin răspunsul IGP cu nr.34/3-V-73/19 din 26 martie 2019, prin aplicarea retroactivă a prevederilor pct. 3 subpct. 5 din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 și interpretarea și aplicarea eronată a prevederilor art. 126, alin. (3) și (4) al Codului muncii, cererea depusă de Maria Vozian a fost respinsă deoarece perioada disputată nu se include în vechimea în muncă pentru stabilirea sporului la salariu.

Reclamanta Maria Vozian a solicitat admiterea acțiunii, obligarea Inspectoratului General al Poliției să prezinte actele ce au stat la baza emiterii ordinului IGP nr. 1 cf din 04 ianuarie 2019, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Inspectoratului General al Poliției cu nr. 34/3-V-73/19 din 26 martie 2019, anularea pct. 1, subpct.85² al ordinului IGP nr. 1 ef din 04 ianuarie 2019, în partea în care s-a stabilit vechimea în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare de 12 ani, 6 luni, 27 de zile, obligarea Inspectoratului General al Poliției să introducă în vechimea în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare, perioada din 14 mai 2016 – 26 decembrie 2018, încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de Maria Vozian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegalității răspunsului, anularea parțială a ordinului și obligarea efectuării acțiunilor.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață împotriva hotărârii din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Maria Vozian împotriva Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea ilegalității răspunsului, anularea parțială a ordinului și obligarea efectuării acțiunilor.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Maria Vozian, conform ordinului nr. 250 ef din data de 14 decembrie 2018, în conformitate cu Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, Hotărârea Guvernului nr. 460 din 22 iunie 2017 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost numită, conform cererii personale - inspector superior (R- 053204) ofițer de investigații al Serviciului analiză operațională al Secției analiza informațiilor a Direcției de poliție a mun. Chișinău cu statut de direcție generală) a Inspectoratului General al Poliției (cu statut de departament) al MAI, eliberându-o din funcția de inspector principal al Serviciului informații operativ-analitice al Secției analiză monitorizare și control al CGP mun. Chișinău din data de 26 decembrie 2018. (f.d.35)

Instanța de apel a reținut că la data de 04 ianuarie 2019 a fost emis ordinul nr. 1 ef. „Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia,, potrivit căruia inspectorului superior Maria Vozian (R-053204), ofițer de investigații al Serviciului analiză operațională al Secției analiza informațiilor a Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al MAI, în baza vechimii în muncă pentru stabilirea

treptelor de salarizare de 12 ani, 06 luni, 27 zile i s-a stabilit treapta de salarizare a IV-a, clasa 59, coeficientul 3,36 de salarizare și cuantumul salariului de bază stabilit de 5040 lei, la data de 26 decembrie 2018. Nefiind de acord cu ordinul sus enunțat, în partea stabilirii vechimii în muncă, deoarece în aceasta nu s-a inclus perioada aflării în concediului neplătit pentru îngrijirea copilului minor din data de 14 mai 2016 - 26 decembrie 2018, la data de 15 martie 2019 a adresat Inspectoratului General al Poliției cererea prealabilă prin care a solicitat includerea în vechimea în muncă a perioadei concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului din data de 15 mai 2016 până la 26 decembrie 2018 (f.d.6).

Instanța de apel a mai reținut că prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/3-V-73/19 din 26 martie 2019, reclamantei/apelantei i s-a comunicat că perioada aflării salariatului în concediu suplimentar neplătit nu se include la determinarea perioadei vechimii în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare.

Instanța de apel a stabilit că în vechimea în muncă pentru stabilirea treptei de salarizare se includ perioadele de serviciu efectiv- nemijlocit lucrate, în care angajatul prestează servicii, iar din perioadele speciale se include doar cea a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar concediul suplimentar neplătit, în care s-a aflat reclamanta/apelanta, nu se include în categoria dată. Respectiv, concluzia instanței de fond cu privire la neinclusiunea perioadei concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului minor în stagiul/vechime în muncă specială este întemeiată, or pârâtei/intimatei la calcularea vechimii în muncă specială, pentru stabilirea treptei de salarizare s-a reținut corect, perioada efectiv lucrată și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor, conform Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 12 februarie 2020, Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere acțiunii depuse de Maria Vozian.

În motivarea recursului recurenta a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în hotărâre și decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, a indicat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în vigoare de la 14 decembrie 2018, ca fiind aplicate cu efect retroactiv.

Recurenta a invocat că argumentele instanțelor judecătorești inferioare precum că urmează a fi aplicată legea în vigoare de la data reluării efective a raportului de muncă, nu poate fi aplicat speței, deoarece prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 250 ef. din 14 decembrie 2018 recurenta Maria Vozian a fost transferată de la Ministerul Afacerilor Interne, ca fiind un angajator distinct, pe de o parte, la Inspectoratul General al Poliției, care este un alt angajator, astfel, ordinul MAI nr. 250 ef. din 14 decembrie 2018 nu poate constitui reper pentru a stabili legea în vigoare de stabilire a vechimii în muncă.

Recurenta Maria Vozian a menționat că omisiunea Ministerului Afacerilor Interne de a emite actul de rigoare cu privire la repunerea în funcția anterior deținută de până la plecarea în concediul pentru îngrijirea copilului, nu poate fi interpretat în defavoarea recurenteii, iar data transferului, efectuat pe motivul lipsei funcției deținute anterior, nu poate constitui data de stabilire a legii aplicabile.

Prin urmare recurenta consideră că în lipsa actului de repunere în funcția anterior deținută, urmează a fi luată în calcul data raportului din 10 decembrie 2018, prin care s-a solicitat emiterea actului de repunere în funcția anterior deținută, iar în consecință, de aplicat prevederile pct. 7 al Hotărârii Guvernului nr. 1018 din 10 decembrie 2014 și art. 126 alin. (3) al Codului muncii, din care rezultă cu certitudine faptul că perioada din 14 mai 2016 – 26 martie 2018 urmează a fi inclusă în vechimea în muncă pentru stabilirea sporului la salariu.

La 04 martie 2020, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință la recursul depus de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil (f.d. 109-115).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că recurenta Maria Vozian a recepționat decizia recurată la data de 11 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin dovada trimiterii poștale DS9350010175AS (f.d. 101) și a depus recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 12 februarie 2020, adică în termen de 30 de zile de la recepționarea deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenta Maria Vozian s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, a indicat argumente ce țin de dezacordul său cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursul depus de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care acest drept este garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual, așa cum formal invocă Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin.(3) din Codul administrativ, precum și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Maria Vozian, reprezentată de avocatul Eugeniu Musteață se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan